

Som investigadors

L'escola Mas Masó

Visita el Mas Mota

Foto antiga

Foto actual

Observem...

Mirant l'edifici i comparant-lo amb la foto antiga hem observat que el canvi més gran que ha experimentat el mas Mota ha estat en l'entorn que l'envolta. Abans eren horts i camps i ara un munt de pisos i una plaça.

Tot i que està situat al mateix lloc, la zona ara pertany al centre i abans a les afores de la vila.

Durant molts anys la funció de l'edifici era de mas, de vivenda familiar.

Actualment és un centre cívic.

Si observem la fotografia del passat i de l'edifici actual observem que abans era de pedra i ara l'han restaurat i és feta de ciment pintat. Ara és més petita que abans, han tret algunes de les habitacions exteriors però en canvi les finestres són més grans ara que a l'antiguitat.

Imaginem...

Mentre estàvem observant l'edifici, hem sentit un grinyol molt estrany. Una porta que no havíem vist fins aquell moment s'anava obrint poc a poc... Ens hi hem acostat, hem entrat i... ens hem trobat al bell mig d'una habitació. En un racó hi havia un grup de persones amb uns vestits molt antics...

Havíem fet un salt al passat!!!

Hem estat allà palplantats en estat de xoc una estona, no podíem donar crèdit del que veíem els nostres ulls. La cambra on érem era una estància gran i poc il·luminada perquè les finestres eren petites i deixaven passar poca llum.

Potser era la sala principal perquè hi havia un gran foc a terra amb estris per cuinar i una taula amb cadires. De sobte, la senyora de la casa ha vingut decidida cap a nosaltres i ha travessat el cos d'alguns nens i produint-los una gran esgarrifança. Llavors hem comprès que érem uns fantasmes.

Algú ha recordat que si viatgem en el temps és millor que no ens vegin per no modificar el passat i així tampoc es veurà alterat el nostre futur.

De sobte s'ha obert la porta principal i ha entrat el gosset de la casa. Era un gos jove i fidel que, tot al contrari de la família, ell sí que ens veia i ha començat a bordar molt fort i a intimidar-nos.

A mida que movia la cua i donava voltes i més voltes els seus lladrucs eren cada vegada més estridents.

Ningú no comprenia el que li passava al pobre quisso i la mare ha ordenat al seu fill que el portés cap a fora. Allà s'ha quedat bordant i en estat d'alerta ben a prop de la porta.

Mentre succeïa tot això, un parell de nens han desaparegut. Quan ens hem adonat els hem buscat per tot el mas i ens hem organitzat en grup de recerca. Mentre uns escorcollaven la casa per dins: el rebost, les habitacions, les golfes... els altres ho han fet per fora: el galliner, el graner, el paller, el corral... Però res, no eren enlloc! On podrien ser? Hem decidit escollir les golfes com a lloc d'operacions i retrobament per donar resposta a les nostres investigacions.

Mentre estàvem allà pensant que ens hem adonat que part dels nostres cossos començaven a desaparèixer. Ens quedava poc temps per trobar els nostres amics i tornar a la nostra època.

Al cap d'una bona estona, quan ja pràcticament cap part del nostres cos es veia, hem alçat la vista i hem vist els nens perduts enfilats dalt d'un arbre.

Què hi feien allà? Resulta que eren allà des del moment en què van veure el quisso. La por els havia dominat i s'hi havien enfilat per fugir del gos. Els hem ajudat a baixar però abans hem hagut de distreure el ca.

Ràpidament ens hem trobat tots a les golfes. Quedaven pocs minuts per tornar al nostre món i...

Tornem a ser-hi, davant l'edifici fent l'observació però ara ens mirem aquest mas de manera diferent i sempre el tindrem en el nostre record.

Vocabulari de l'aventura

En el nostre viatge al passat ens hem trobat amb moltes paraules noves. Hem recollit aquestes:

noms	verbs	adjectius
quisso	travessar	palplantat
graner	escorcollar	fidel
golfes	modificar	jove
cambra	intimidar	estridents
rebot	bordar	pobre

Si voleu saber-ne més, consulteu el bloc de "El cove de les paraules":
<http://covedelesparaules.wordpress.com>